

ELŐTERJESZTÉS

**Dunakeszi Város képviselő-testülete
2011. szeptember 29-i ülésére**

...napirendi pont

Tárgy: A Pest Megyei Kormányhivatal 30PM-1386/1/2011 törvényességi észrevétele

Tisztelt Képviselő-testület!

A Pest Megyei Kormányhivatal (továbbiakban: Kormányhivatal) 2011. szeptember 12-én kelt 30PM-1386/1/2011. számú levelében törvényességi észrevétellel élt Dunakeszi Város Képviselő-testületének a dunakeszi repülőtér használatáról és hasznosításáról szóló 18/2011.(V.31.) számú önkormányzati rendeletével (továbbiakban: rendelet) szemben. A törvényességi észrevételt előterjesztésemhez mellékelem.

A Kormányhivatal törvényességi észrevételében több olyan törvényességi aggályt támasztott a rendelettel kapcsolatban, amelyek alapján arra hívta fel Dunakeszi város Képviselő-testületét, hogy annak hatályon kívül helyezésével szüntesse meg a jogsértő állapotot, amelyet a rendelet keletkeztet.

A törvényességi észrevételben foglaltakat végigtanulmányozva, a Polgármesteri Hivatal Jogi Osztályának, valamint külső jogi szakértők véleményét kikérve arra a megállapításra jutottam, hogy a Kormányhivatal törvényességi észrevételében foglaltak nem állják meg a helyüket, ezért a rendeletet nem kell hatályon kívül helyezni, ugyanakkor több jogilag aggályos megállapítást észleltünk, amelyek az alábbiak:

1.1. A Kormányhivatal álláspontja szerint Dunakeszi Város Képviselő-testülete a rendelet megalkotásához nem rendelkezett hatáskörrel. Ezt az állítást mind az Alkotmányról szóló 1949 évi XX. Törvény, mind a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (továbbiakban: Ötv) rendelkezéseire alapította. A törvényességi észrevételben pontosan rögzíti, hogy mely jogszabályok, mely rendelkezései azok, amelyek alapján a helyi önkormányzat képviselő-testülete jogosult a helyi társadalmi viszonyokat rendezni jogszabályi – rendeleti – úton. A Kormányhivatal arra az álláspontra helyezkedett, hogy a helyi jogalkotási jogosultság feltétele, hogy a szabályozni kívánt tárgykör helyi érdekű közügynek minősüljön. Okfejtésében tételesen megjelöli a törvényességi észrevételében a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (továbbiakban: Ötv.) 8.§ (1) bekezdését, valamint a 8.§ (4) bekezdését mint a helyi érdekű közügyeket felsoroló rendelkezéseket. Majd ezek figyelembe vételével megállapítja, hogy a rendelet tárgya nem

található az Ötv. 8.§ (1) , illetve 8.§ (4) bekezdésében felsorolva, ezért az nem is helyi közügy, ebből következően a képviselő-testület a reptér tekintetében nem rendelkezik jogalkotási hatáskörrel.

A Ötv. 8.§ (1) bekezdése a következőket tartalmazza:

„8. § (1) A települési önkormányzat feladata a helyi közszolgáltatások körében különösen: a településfejlesztés, a településrendezés, az épített és természeti környezet védelme, a lakásgazdálkodás, a vízrendezés és vízvezetés, csatornázás, köztemető fenntartása, a helyi közutak és közterületek fenntartása, a helyi közutakon, a helyi önkormányzat tulajdonában álló közforgalom elöl el nem zárt magánutakon, valamint tereken, parkokban és egyéb közterületeken közúti járművel történő várakozás (parkolás) biztosítása, helyi tömegközlekedés, a köztisztaság és településtisztaság biztosítása; gondoskodás a helyi tűzvédelemről, közbiztonság helyi feladatairól; közreműködés a helyi energiaszolgáltatásban, a foglalkoztatás megoldásában; az óvodáról, az alapfokú nevelésről, oktatásról, az egészségügyi, a szociális ellátásáról, valamint a gyermek és ifjúsági feladatokról való gondoskodás; a közösségi tér biztosítása; közművelődési, tudományos, művészeti tevékenység, sport támogatása; a nemzeti és etnikai kisebbségek jogai érvényesítésének biztosítása; az egészséges életmód közösségi feltételeinek elősegítése.”

A hivatkozott jogszabályhely álláspontunk szerint épp a Kormányhivatal állítását cáfolja. Mint az köztudott, a dunakeszi repülőtér tulajdonba adásakor a Magyar Állam és Dunakeszi Város Önkormányzata között létrejött szerződés rögzíti, hogy az Önkormányzat a tulajdonba adástól számított 15 éven át „sport célra” köteles használni az átadott területet. Ebből következik, hogy a dunakeszi repülőtér tulajdonba vételével a város önkormányzat egy sportlétesítményt vett át, következésképpen az Ötv. 8.§ (1) bekezdésében nevesített feladat ellátását vállalta. Így az fentiekben leírtak alapján a helyi közügyek körébe tartozik, – a Kormányhivatal álláspontjával egyezően – a helyi közügyek vonatkozásában az önkormányzat rendelkezik jogalkotói hatáskörrel. Megjegyezni kívánom, hogy az előbb idézett törvényhely nem taxatív felsorolást tartalmaz, ezért nem csupán azok a feladatok sorolhatók a helyi közügyek körébe, hanem mások is.

A Kormányhivatal is hivatkozik az Alkotmánybíróság 17/1998. (V.13.) AB határozatára, amely kimondja, hogy az nem akadályozza az önkormányzati rendeletalkotást, ha a társadalmi viszonyok meghatározott körét országos érvényű jogszabály a szabályozási körébe vonta. Ha ugyanis helyi közügyről van szó, az önkormányzati testület közvetlenül az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésében biztosított jogkörében - külön törvényi felhatalmazás hiányában is - jogosult az országos szintű szabályozással nem ellentétes, ahhoz képest kiegészítő jellegű helyi jogalkotásra. A fent leírtak alapján éppen a 17/1998.(V.13.) AB határozat támasztja alá azt, hogy Dunakeszi Város Önkormányzata jogosult volt rendeletalkotásra.

Az Alkotmánybíróság 63/1991. (XI. 30.) AB határozatából kitűnik, hogy nem minősül alkotmányellenesnek az olyan tartalmú önkormányzati rendeleti szabályozás, amely magasabb szintű jogszabály által rendezett és bizonyos feltételek mellett lehetővé tett tevékenységgel szemben körülhatárolt területi kiterjedtséggel megszorító feltételeket állapít meg anélkül, hogy a magasabb jogszabály lehetőséget biztosító rendelkezéseinek érvényesülését általános jelleggel megakadályozná.

A Kormányhivatal álláspontom szerint törvényességi észrevételét tévesen fogalmazta meg, hiszen a rendelettel Dunakeszi Város Képviselő-testülete nem a légitársaságokról szóló 1995. évi XCVII. törvény szabályozási körébe vont jogviszonyokat kívánta tovább szabályozni, hanem abban nem szabályozott kérdésben, egy önkormányzati tulajdonú vagyontárgy hasznosítása tárgyában rendelkezik. Így az előbb hivatkozott 63/1991.(XI.30.) AB határozatban foglaltaknak is megfelel a rendelet-alkotás.

Az Ötv. 80.§ (1) bekezdése szerint a helyi önkormányzatot megilletik mindazok a jogok és terhelik mindazok a kötelezettségek, amelyek a tulajdonos megilletik, illetőleg terhelik. A rendelet elfogadásával az önkormányzat a tulajdonost megillető rendelkezési jogát gyakorolta. Ennek keretében a repülőtér sajátosságai figyelembevételével élt közhatalmi eszközökkel.

A törvényességi észrevétellel kapcsolatban indokolt figyelembe venni az Alkotmány rendelkezései közül az alábbiakat:

„43. § (2) A helyi önkormányzati jogokat és kötelezettségeket törvény határozza meg. Az önkormányzat hatáskörének jogszerű gyakorlása bírósági védelemben részesül, jogai védelmében az önkormányzat az Alkotmánybírósághoz fordulhat.”

44/A. § (1) A helyi képviselő-testület:

a) önkormányzati ügyekben önállóan szabályoz és igazgat, döntése kizárólag törvényességi okból vizsgálható felül,

b) gyakorolja az önkormányzati tulajdon tekintetében a tulajdonost megillető jogokat, az önkormányzat, bevételeivel önállóan gazdálkodik, saját felelősségére vállalkozhat,...”

A rendelet megalkotásával a Képviselő-testület csupán az előbbieken leírt Alkotmányban található rendelkezéseknek megfelelően kívánt eljárni.

Kérdés lehet, hogy a rendelet megalkotása szükséges volt-e, vagy esetleg a Képviselő-testületnek szabályozatlanul kellett volna hagynia az egyik legértékesebb vagyontárgya hasznosításának és használatának kérdéskörét. Mivel a repülőtérnek számos használója van, illetve jelentős szerepet tölt be a város életében, ezért a jogbiztonság szempontjából különösen indokolt, hogy bárki számára hozzáférhető, megfelelően kihirdetett jogszabály szabályozza a repülőtér használatának, működésének legalapvetőbb rendelkezéseit. Az Alkotmánybíróság a 25/1992. (IV. 30.) AB határozatában kifejtette: “A jogállamiság egyik fontos alkotóeleme a jogbiztonság, amely egyebek között megköveteli, hogy – az állampolgárok jogait és kötelezéseit a törvényben megszabott módon kihirdetett és bárki számára hozzáférhető jogszabályok szabályozzák, – meglegyen a tényleges lehetőség arra, hogy a jogalanyok magatartásukat a jog előírásaihoz tudják igazítani.”

A leírtak alapján nem lehet kétséges, hogy Dunakeszi Város Képviselő-testülete a rendelet megalkotásához a szükséges felhatalmazással rendelkezett. Megjegyzem továbbá, hogy a kifogásolt rendelet megalkotása során egyeztetést folytattunk a Nemzeti Közlekedési Hatóság Légügyi Hivatalának vezetőivel. A területért felelős főhatóság a rendeletalkotással szemben kifogást nem támasztott, a rendeletet előzetes egyeztetést követően hozta meg a Képviselő-testület.

E tény rögzítését követően a törvényességi észrevétel további megállapításával kapcsolatos véleményemet fejtem ki.

2.1. Repülőtér fenntartási hozzájárulás

A Kormányhivatal álláspontja szerint - figyelemmel az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. Törvény (továbbiakban:Áht.) 10.§ (3) bekezdésére valamint a Lktv. 41.§ (8) bekezdésére – az önkormányzat nem jogosult arra, hogy bármilyen elnevezéssel fizetési kötelezettséget írjon elő a dunakeszi repülőtérrel kapcsolatban. Így a repülőtér fenntartási hozzájárulás sem szedhető be az ott működő, illetve tevékenykedő egyesületektől, cégektől, magánszemélyektől.

Megítélésem szerint azonban a Kormányhivatal álláspontja nem megalapozott, mivel a hivatkozott jogszabályhelyeket sajátosságosan értelmezve jutott el a végkövetkeztetéseihez. Az Lktv. 41.§ (8) bekezdése szerint „*A nem nyilvános repülőtér igénybevételét a repülőtér üzemben tartója engedélyezheti. A használatért ellenszolgáltatás nem kérhető.*”

A kérdés eldöntéséhez szükséges tisztázni, hogy mit takar a repülőtér fogalma. Az Lktv. 71.§ 19. pontja meghatározásában „*repülőtér: szárazföldön vagy vízen kijelölt terület (ideértve valamennyi, a területhez tartozó épületet, felszerelést és berendezést), amely egészében vagy részben a légi járművek indulására és érkezésére, valamint felszíni mozgására szolgál*”.

Azaz repülőtér az a terület, amelyet a légi járművek fel, illetve leszálláshoz igénybe vehetnek, azaz ami a repülés gyakorlásához közvetlenül szükséges.

A Kormányhivatal a törvényességi észrevételének megfogalmazása során vélhetően nem vizsgálta, hogy a Képviselő-testület szándéka – amellyel a repülőtér fenntartási hozzájárulásról döntött - **a sportrepüléshez közvetlenül nem szükséges felépítmények** fenntartási költségeihez a használók által történő anyagi hozzájárulásra vonatkozott.

Összességében: álláspontom szerint az önkormányzati vagyontárgy használatért fizetendő anyagi hozzájárulásról van joga a Képviselő-testületnek döntenie, függetlenül annak rendeletbeli elnevezésétől. A konkrét „repülőtérért”, azaz a fel és leszálláshoz szükséges területért, amelyért az Lktv. rendelkezései szerint sem szedhető használati díj – eddig sem és ezután sem kér használati díjat a tulajdonos Dunakeszi Város Önkormányzata.

2.2 Repülőtér parancsnok fogalmával kapcsolatos észrevételek.

A Kormányhivatal megállapítása pontos, amikor rögzíti, hogy a repülőtér parancsnok hatályos – magasabb szintű – jogszabályokban nem szereplő jogintézmény. Majd a törvényességi észrevétel taglalja a Lktv. rendelkezéseit, amelyek a repülőtér üzembentartójára telepített jogokat és kötelezéseket tartalmazza.

Álláspontom szerint nem tiltott olyan „jogi fogalom” létrehozása, amely az adott jogszabály tekintetében pontosan értelmezhető. Nem szükséges más jogszabályokból átvenni a terminológiát, a lényeges az, hogy az adott jogszabályban pontosan körülírt tartalommal kerüljön meghatározásra. A törvényességi észrevétellel érintett önkormányzati rendeletben ez megtörtént. A rendelet 1.§ (3) bekezdése tartalmazza a rendelet értelmező rendelkezéseit.

A rendelet 1.§ (3) bekezdés f) pontja határozza meg a repülőtér parancsnok fogalmát, az alábbi módon:

„f) repülőtér parancsnok: a repülőtér a légi közlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvényben szabályozott üzembentartási feladatai ellátására hatósági engedéllyel rendelkező személy vagy szervezet.”

Amint az látható a fogalom meghatározása utal a Lktv.-re, azaz tartalmilag illeszkedik a jogterület egyéb szabályaihoz. Így nincs kollízió a rendeletben alkalmazott repülőtér parancsnok fogalma és a magasabb szintű szakági törvény rendelkezései között. A törvényességi észrevétel szerint csak az üzembentartó fogalmát ismeri az Lktv. Amint az a rendeletünk idézett szövegrészéből is kitűnik a repülőtér parancsnok a fogalmaink szerint épp az Lkt. szerinti üzembentartó fogalmával esik egybe.

Megjegyezni kívánom, hogy a Kormányhivatal figyelmét elkerülte az Alkotmánybíróság e tárgyban hozott határozata. Az Alkotmánybíróság **544/B/1997 AB** számú határozatában kimondja, hogy **„a jogalkotó – a jogállami követelményeket és a jogtudomány megállapításait is szem előtt tartva – maga dönti el, hogy milyen fogalmakat használ és hogyan szabályozza a szövegben használatos fogalmakat.”** A repülőtér parancsnok fogalmát a fentiek messzemenő figyelembevételével határozta meg a jogalkotó Képviselő-testület úgy, hogy a fogalom tartalmát kizárólag az Lktv. rendelkezéseivel tölti ki, és ezt a fogalmat konzekvensen alkalmazza jogalkotó a rendeletben, mindvégig ugyanazzal a tartalommal. Álláspontom szerint nem az elnevezés etimológia megjelölése a lényeges, hanem a tartalom, ami a fogalmat kitölti. Így a repülőtér parancsnok elnevezés helyett akár repülőtér felelőst, vagy ügyeletest is írhatott volna a jogalkotó, az ugyanazt jelentette volna, mint amit a repülőtér parancsnok ha ugyanazzal a tartalommal kerül definiálásra.

2.3. Az üzembentartó

A Kormányhivatal kifogásolja a vizsgálat tárgyát képző önkormányzati rendelet 2.§ (7) bekezdését, amely szerint: *„A repülőtér üzemeltetési feladatainak ellátásához az Önkormányzat közreműködőt (továbbiakban: Üzemeltetőt) vehet igénybe.”* A törvényességi észrevétel szerint az Lktv. rendelkezései alapján a repülőterekkel, illetve a légiközlekedéssel kapcsolatos feladatokat csak az üzembentartó láthat el.

Álláspontom szerint az önkormányzati rendelet e tekintetben sem ellentétes a magasabb szintű jogszabályok által meghatározottakkal. A mai napig a repülőtér üzembentartója – az önkormányzat tulajdonosi hozzájárulása alapján – a MALÉV Repülőklub, tekintettel arra, hogy a szükséges szakmai követelményeknek ők felelnek meg. A rendelet megalkotása során azonban nem hagyható figyelmen kívül, hogy ahhoz, hogy egy repülőtér üzemelhessen, más feladatokat is szükséges ellátni, olyanokat, amelyek nem a légiközlekedéssel kapcsolatos feladatok. Ilyenek például az önkormányzati tulajdonú vagyontárgy állagmegóvásához szükséges feladatok – pl. fűnyírás, felépítmények festése, stb. Ezekre vonatkozóan tartalmaz rendelkezést a fent említett 2.§ (7) bekezdése. Tehát nem a légiközlekedéssel, illetve a légiforgalom zavartalanságával összefüggő feladatok ellátásához kíván közreműködőt igénybe venni az Önkormányzat. Túlzónak tartanám pl. egy fűkasza vezetését, vagy egy zár lecserélését szakszolgálati engedélyhez kötni.

Összegezve: a rendeletben használt „repülőtér üzemeltetési feladatok” fogalma tartalmilag nem esik egybe a rendeletben egyébként külön kezelt „repülőtér üzembentartási feladatok” fogalmával, így az Lktv. rendelkezéseivel nem ellentétes az önkormányzati rendeletben foglalt rendelkezés.

2.4. A zajhatás miatti panaszbejelentés esetén követendő eljárás

A Kormányhivatal törvényességi észrevételében kifogásolja, hogy a vizsgált önkormányzati rendelet olyan rendelkezést tartalmaz, amely alapján a légi járművek repülésének korlátozása abban az esetben is megtörténhetne, amennyiben a légi járművel valamennyi zajkorlátozásra vonatkozó jogszabályi előírást betartanak. A törvényességi észrevétel taglalja a repülőterek, illetve légi járművek által keltett zajok korlátozására vonatkozó magasabb szintű jogszabályi hivatkozásokat. Emellett rögzítik, hogy az Lktv. rendelkezései alapján *„a nem nyilvános repülőtér tulajdonos, illetve üzembentartó engedélye alapján vehető igénybe”*.

Amint látható, maga az Lktv. teremti meg azt a helyzetet, amikor a tulajdonos, illetve az üzembentartó minden egyéb körülmény vizsgálata nélkül jogosult úgy dönteni, hogy adott személy – jogi, illetve természetes személy – számára nem engedélyezi a repülőtér igénybe vételét. Ez önmagában lehetővé tenné, hogy a légi járművek használatát korlátozzuk. Ezzel a lehetőséggel Dunakeszi Város Önkormányzata nem kívánt élni. A maga részéről támogatja a légi sportokat, így önkorlátozást vezetett be a rendelet 2.§ (3) és (4) bekezdéseivel, hiszen csak abban az esetben és csak legfeljebb 30 napig korlátozza a repülést, ameddig a zajhatással kapcsolatos bejelentés kivizsgálása tart.

A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 2.§ (1) szerint a helyi önkormányzat érvényre juttatja a népfelség elvét, helyi ügyekben demokratikus módon, széleskörű nyilvánosságot teremtve *kifejezi és megvalósítja a helyi közakaratot*. Dunakeszi Város Önkormányzata úgy véli, hogy akkor jár el helyesen e törvényi rendelkezés szellemében, ha nem csupán a repülőteret használó néhány száz személy érdekeit képviseli, hanem ezzel összevetve Dunakeszi város valamint Budapest, IV. kerületének lakosságának érdekeit is, akik a repülőtér használói által keltett kellemetlen hatásokat kénytelenek elviselni.

A rendelet nem érinti a Légiközlekedési Hatóság azon jogait, amelyekkel a légiközlekedési, illetve azzal összefüggő szabályok megszegőivel szemben felléphet.

A rendeletben ugyanakkor a Képviselő-testület átmeneti korlátozó rendelkezéssel érvényesíteni kívánja a lakosság jogait is. Ez – amennyiben a légi járműveket használók eleve nem kívánják megszegni a légiközlekedési és egyéb szakmai szabályokat – nem jelent aránytalan hátrányt, nem vonja el a Légiközlekedési Hatóság jogkörét de mégis kellő garanciát jelent a környékbeli lakosság számára.

2.5. Írásos megállapodás

A Kormányhivatal álláspontja szerint a vizsgált rendeletben a jogalkotó jogkörrel felruházott Képviselő-testület nem szabályozhatja a repülőtér használói és az önkormányzat által megkötendő repülőtér használati szerződések tartalmi elemeit. Ezt az álláspontot arra alapítják, hogy egyrészt nincs arra konkrét törvényi felhatalmazás, amely a tárgykörben az önkormányzatot felhatalmazná a szerződési elemek rendeletben történő rögzítését, másrészt a

Kormányhivatal – álláspontom szerint téves – véleménye szerint e tárgyban az önkormányzat eleve nem rendelkezik rendeletalkotási jogosultsággal.

Megítélésem szerint a Kormányhivatal által kifejtett indokok a rendelet téves kiindulási pontból történő vizsgálatán alapulnak. Változatlanul hangsúlyozni kívánom, hogy Dunakeszi Város Önkormányzata az egyik jól meghatározható önkormányzati vagyontárgy használatának és hasznosításának szabályait kívánta meghatározni a rendeletében. Egyáltalán nem kívánta a légitőlekedés szabályait felülírni. Az 1.1. pontban már taglaltam, hogy az önkormányzat az önkormányzati vagyontárgy vonatkozásában igenis rendelkezett és rendelkezik is rendeletalkotási jogosultsággal, ennek birtokában jött létre a 18/2011.(V.31.) számú önkormányzati rendelet és annak módosítása is.

Amint azt a Kormányhivatal is említi, a Ptk. 226.§ (1) alapján jogszabály meghatározhatja a szerződés egyes tartalmi elemeit. Amint arra utaltam, álláspontunk szerint az Önkormányzat rendelkezik megfelelő felhatalmazással a tárgykörben való rendeletalkotásra, így jogosult a repülőtér használókkal kötendő szerződések egyes tartalmi elemeinek meghatározására is. A repülőtér használók és az Önkormányzat között egyfajta használati szerződés jön létre. A megállapodások kötelező tartalmának meghatározása egyrészt mindkét szerződő fél közös érdeke, másrészt a jogbiztonság követelményének teljesülését is nagyban elősegíti. Amennyiben nem kerülnének meghatározásra az önkormányzati rendeletben azok a szerződési elemek, amelyek a repülőtér használóival megkötendő szerződés legfontosabb tartalmi elemeit képezik, éppen a repülőtér használók kerülnek a bizonytalan jogi helyzetbe a megkötendő szerződések tartalmával kapcsolatban. Érvényes szerződés nélkül pedig annak esélye is megszűnne, hogy a repülőtér használói a repülőtér jogszerűen használhatnák.

Tisztelt Képviselő-testület!

Összegezve az előbbieken leírtakat az a következtetés vonható le, hogy Dunakeszi Város Képviselő-testülete nem járt el törvénysértő módon, amikor a dunakeszi repülőtér használatáról és hasznosításáról szóló 18/2011.(V.31.) számú önkormányzati rendeletét megalkotta. Sajnálatos módon a Pest Megyei Kormányhivatal törvényességi észrevétele téves, illetve hiányos adatok ismeretében keletkezett. Az előterjesztésben minden törvényességi aggályt sikerült cáfolni, ezért javasolom, hogy a Pest Megyei Kormányhivatalt a 30PM-1386/1/2011. számú törvényességi észrevételével kapcsolatban Dunakeszi Város Képviselő-testületének egyet nem értéséről tájékoztassam és érintett önkormányzati rendeletet hatályban tartsuk.

A leírtak alapján az alábbi határozati javaslatot terjesztem elő a T. Képviselő-testület elé:

Határozati javaslat:

Dunakeszi Város Képviselő-testülete a Pest Megyei Kormányhivatal 30PM-1386/1/2011. számú törvényességi észrevételében foglaltakat megvizsgálta. Az abban foglaltakkal nem ért egyet. A törvényességi észrevétellel érintett, a dunakeszi repülőtér használatáról és hasznosításáról szóló 18/2011.(V.31.) számú önkormányzati rendeletét hatályban tartja.

Felkéri a Polgármestert, hogy e határozatról testületi ülést követő 5 napon belül az előterjesztésben leírt indokokkal együtt a Pest Megyei Kormányhivatalt tájékoztassa.

Felelős: Polgármester

Határidő: 2011. október 4.

Koordinálja: Jogi és Szervezési Osztály

Dunakeszi, 2011. szeptember 22.

Dióssi Csaba
Dunakeszi Város Polgármestere

Láttam:

Németh Lászlóné
aljegyző